

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/153/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011062
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011062.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2025 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/60/2025 zo dňa 10.10.2025 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného A. B. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK-9T/1/2017 zo dňa 04.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/82/2017 zo dňa 10.10.2017 a v spojení s rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK-9T/1/2017 zo dňa 09.10.2024 a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/23/2018 zo dňa 02.07.2019 zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK-9T/1/2017 zo dňa 09.10.2024 bol A. B. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné). Tento trest odsúdený vykonával (po započítaní) v období od 30.10.2017 do 30.10.2024.

Rozsudkom (bývalého) Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/23/2018 zo dňa 02.07.2019 bol A. B. odsúdený pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. f) Tr. zák. a iné na súhrnný nepodmieňaný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Nt/20/2023 zo dňa 06.11.2023 bol na ďalší výkon trestu preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia). Tento trest odsúdený začal vykonávať dňa 30.10.2024 a jeho predpokladaný koniec má mať dňa 30.10.2027.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/60/2025 zo dňa 10.10.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmieňane prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody (výrok I.). Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad na 3 roky. Zároveň mu boli uložené v čase probačného dohľadu tieto obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie (výrok II.).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť v neprospech odsúdeného, zahŕňiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

V písomných dôvodoch sťažnosti už prokurátorka uviedla aj nasledovné (citácie):

Dôvodom podania sťažnosti je skutočnosť, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti.

Odsúdený A. B. má v odpise registra trestov evidovaných 7 záznamov, pričom v troch prípadoch išlo o prečiny krádeže vlámaním, jedenkrát zločin lúpeže, jedenkrát o prečin poškodzovania cudzej veci, v jednom prípade išlo o zločin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva a krádeže a v jednom prípade o prečin zanedbanie povinnej výživy. Odsúdený je aktuálne štvrtýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom v minulosti bol jedenkrát podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Je možné konštatovať, že ani predchádzajúce odsúdenia u menovaného neviedli k náprave a k tomu, aby viedol riadny život a už sa trestnej činnosti nedopustil. Uvedené svedčí o tom, že v prípade odsúdeného nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený má z komplexného hľadiska rezervy v plnení stanoveného programu zaobchádzania v časti edukácia, nakoľko ku svojej trestnej činnosti pomerne dlhodobo zaujímal len čiastočne kritický postoj a prejavoval nižšiu úroveň empatie vo vzťahu k poškodeným. Resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Záverom hodnotenia riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s nariadením probačného dohľadu s uložením povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, pretože podľa názoru prokuratúry resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu, a to predovšetkým vzhľadom na povahu a charakter spáchaného trestného činu, keď sa odsúdený dopustil zločinu krádeže na chránenej osobe – matke a sestre, pričom samotná resocializačná prognóza bola vyhodnotená Ústavom na výkon trestu ako menej priaznivá. Rovnako tak je potrebné poukázať aj na stredné riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného. V prípade podmiennečného prepustenia by nebol naplnený účel trestu, a to zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a to aj s poukazom na predchádzajúcu trestnú činnosť odsúdeného vyplývajúcu z odpisu z registra trestov.

Z vyššie uvedeného je zjavné, že druhá materiálna podmienka podmiennečného prepustenia odsúdeného A. B. spočívajúca v očakávaní, že v budúcnosti povedie riadny život nebola naplnená.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň vo veci sám rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie podľa § 415 Trestného poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej

lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre svoje rozhodnutie.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienkové prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienkové prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. krajský súd ďalej uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky vykonaných trestov odňatia slobody (ktoré sa pre účely rozhodovania o podmienkovom prepustení považujú za jeden trest) bolo v prípade odsúdeného preukázané, keď v súčte so započítaním vykonal zákonom požadované časti z výmer uložených trestov odňatia slobody, teda viac ako 2/3 z obidvoch uložených trestov odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Krajský súd sa ale nestotožnil s ďalšími závermi súdu prvého stupňa, že u odsúdeného boli splnené i obidve materiálne podmienky spočívajúce v polepšení sa a očakávaní vedenia riadneho života na slobode. K tomu krajský súd navyše dodáva, že splnenie týchto zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd predovšetkým dospel k záveru, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno konštatovať u odsúdeného odôvodnený záver, že by sa tento polepšil, k čomu uvádza nasledovné:

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmienkového prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca však neurčil povinnosť súdu podmienkové prepustiť každého odsúdeného (Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienkové prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

K otázke posudzovania preukázania polepšenia krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatel'ovej osobnosti, ktorý sa, pravda, navonok prejavuje iba v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení treba práve rozlišovať, kedy je správanie a plnenie povinností vo výkone trestu iba prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného v prostredí ústavu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré oprávňujú predpokladať, že aj v budúcnosti bude viesť riadny život. Preto správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať na jeho polepšenie.

K vyvodu odôvodneného záveru o preukázaní polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. preto nestačí len samotné preukázanie dodržiavania ústavného poriadku odsúdeným v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, teda preukázanie schopnosti viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody bez toho, aby toto správanie odsúdeného a plnenie povinností skutočne svedčilo o tom, že

počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody došlo u neho k reálnej eliminácii tých osobnostných čŕt, ktoré ho viedli k odbrzdzeniu zábran opakovane porušovať záujmy chránené Trestným zákonom.

Preto ak ústav na výkon trestu vypracoval pozitívne hodnotenie na odsúdeného pokiaľ ide o dodržiavanie ústavného poriadku v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, toto je možné vyhodnotiť nanajvýš ako pozitívne len z formálneho hľadiska, ak súčasne z pohľadu materiálneho absentujú zmeny v správaní odsúdeného, ktoré by bez pochybností svedčili o skutočnej zmene osobnostných čŕt odsúdeného z pohľadu odstránenia hlavných príčin páchania trestnej činnosti, pre ktoré vykonáva trest odňatia slobody.

V tejto súvislosti krajský súd upriamuje pozornosť na hodnotenie ústavu, kde je okrem iného uvedené aj to, že (citácie):

V dodržiavaní ústavného poriadku sa však dopustil viacerých porušení. Dňa 8.9.2019 mal počas vychádzky pri sebe napriek zákazu náramkovej hodinky, vec bola riešená výchovným pohovorom. Dňa 28.12.2019 si v miske tepelne upravoval mäso ponorným varičom, dňa 20.11.2020 nebol ustrojený a cvičil na cele tak, že vnútorný gáter zvesil z pántov a použil ho ako záťaž. Obe porušenia ústavného poriadku boli riešené prijatím potrebných opatrení. Dňa 12.11.2020 bolo zistené, že nespĺnil svoju povinnosť odovzdať v zadanom termíne vypracované zadania z odborných predmetov, čo bolo riešené výchovným pohovorom. Dňa 17.11.2021 bolo zistené že má vo svojom rádioprijímači umiestnenú SD kartu, čím porušil povinnosť odovzdať do úschovy ústavu vec, ktorej používanie je zakázané a zákaz prechovávať predmety, ktorými by sa mohol narušovať ústavný poriadok, alebo mariť účel výkonu trestu. Uvedené porušenie bolo riešené prijatím potrebných opatrení.

K páchanej trestnej činnosti zaujímal najskôr prevažne nekritický postoj, mal tendencie vinu externalizovať na okolnosti, či iné osoby a hrubo ju bagatelizovať. Postupným pedagogickým pôsobením však došlo u odsúdeného k progresu v náhľade na páchanú trestnú činnosť, svoje konanie začal vnímať sebakritickejšie, uvedomil si nesprávnosť svojho konania a priznal si svoje chyby. Napriek pokrokom mal pomerne dlhodobu i keď v podstatne nižšej miere ako predtým, tendencie svoje konanie bagatelizovať a jeho prejavy ľútosť nad svojim konaním sa javili ako menej vierohodné a prejavoval pri nich nižšiu úroveň empatie. Z komplexného hľadiska má odsúdený rezervy v plnení stanoveného programu zaobchádzania v časti edukácia, nakoľko ku svojej trestnej činnosti dlhodobu zaujímal len čiastočne kritický postoj a prejavoval nižšiu úroveň empatie vo vzťahu k poškodeným. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Postoj odsúdeného k trestnej činnosti bol teda dlhodobu nekritický a odsúdený má aj naďalej rezervy v plnení programu zaobchádzania v časti edukácia. Krajský súd k tomu uvádza, že takýto „jeho postoj“ nemôže byť prejavom polepšenia. Krajský súd ma za to, že práve naopak kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti je jedným zo základných a podstatných predpokladov, na základe čoho možno dospieť k záveru, že odsúdený sa polepšil a trest odňatia slobody, ktorý doposiaľ vykonal, mal naňho určitý pozitívny prevýchovný vplyv, čo však zjavne (ešte) nie je prípad odsúdeného.

Krajský súd v tomto smere navyše poukazuje i na povahu a závažnosť spáchaných trestných činov, pre ktoré vykonáva aktuálne trest odňatia slobody – zločiny ublíženia na zdraví, krádeže a porušovania domovej slobody, ako aj prečiny krádeže, poškodzovania cudzej veci a výtržníctva, ku ktorým v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zák. musia konajúce súdy pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení odsúdeného prihliadnuť, keď oproti skorším odsúdeniam sa dopustil dokonca závažnejšej trestnej činnosti, resp. jeho trestná činnosť v podstate „gradovala“.

Odsúdený sa predmetných trestných činov dopúšťal prevažne v rokoch 2015-2017, pričom od roku 30.10.2017 je vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený už bol pritom v minulosti aj podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo veci vedenej na (bývalom) Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4T/28/2006, v ktorej bol uznaný vinným pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Odsúdený je už tak povediac „skúsený“ recidivista, v odpise registra trestov má evidovaných spolu 7 záznamov, pričom v minulosti bol súdne trestaný opakovane pre trestný čin krádeže, ako aj pre trestný čin poškodzovania cudzej veci a trestný čin zanedbania povinnej výživy a boli mu ukladané aj tresty nespojené s okamžitým odňatím

osobnej slobody. Ako už bolo naznačené vyššie, odsúdený zároveň nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd napokon ešte dodáva, že vzhľadom na dĺžku doteraz vykonaného trestu odňatia slobody (od 30.10.2017) nemožno pre vyslovenie záveru o polepšení sa odsúdeného považovať za dostatočnú ani tú skutočnosť, že mu boli uložené viaceré disciplinárne odmeny. Krajský súd pripomína, že zmyslom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby na slobodu. Relatívne dobré správanie sa odsúdeného v ústave na výkon trestu, prípadne jeho dobré pracovné výkony sú znakom jeho prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, nie prejavom polepšenia. Ako už bolo naznačené vyššie, tak rozhodnutie o podmienenom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok.

Na úplný záver k nesplneniu prvej materiálnej podmienky krajský súd uvádza, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko môže potom dospieť k záveru, že by po podmienenom prepustení na slobode už viedol riadny život (druhá materiálna podmienka). Keďže nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a otázku preukázania polepšenia nie je možné posudzovať izolovane od otázky budúcej perspektívy vedenia riadneho života, podľa názoru krajského súdu nebolo možné z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru o možnosti očakávať od odsúdeného vedenie riadneho života v budúcnosti.

K tomu je potrebné zároveň dodať, že odsúdený si zjavne nevážil dobrodenie zákona spočívajúce v tom, že na jeho prevýchovu mali v minulosti postačovať aj tresty nespojené s okamžitým odňatím osobnej slobody, a dokonca si zjavne nevážil ani ďalšie dobrodenie zákona spočívajúce v tom, že v minulosti už bol aj podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený opakovane nevyužil možnosť preukázať snahu o vedenie už len riadneho života a zmenu svojho správania, keď pokračoval v páchaní úmyselnej trestnej činnosti a, ako už bolo uvedené vyššie, jeho trestná činnosť v podstate „gradovala“.

Účelom trestu je okrem iného i ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu nariadeného trestu odňatia slobody, aby ho odsúdený aj naďalej vykonával, a to aj napriek tomu, že odsúdeného ústav na výkon trestu odporučil podmienne prepustiť s probačným dohľadom, s ktorým jeho (pre konajúce súdy len odporúčajúcim) návrhom sa ale krajský súd nestotožnil.

Z vyššie uvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď odsúdený nespĺňal dve z troch zákonných podmienok na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

- 1) Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.
- 2) Podľa § 415 ods. 1 veta druhá Tr. por. ak bol návrh odsúdeného o podmienne prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia.